

Денис Урбанович

— Пане Денисе, доброго дня. Розкажіть про ваш шлях у «Молодому фронті» та політичну діяльність до фатального 2020 року.

— Я очолив «Молодий фронт» у 2018 році. Моя політична школа почалася в партії Миколи Статкевича — однієї з найнезламніших постатей білоруської опозиції, який роками катувався в лукашенківських застінках.

Переломним моментом для мене стала третя оборона Куропат — урочища під Мінськом, де в 1930-х роках НКВС розстріляв цвіт білоруської інтелігенції. Коли режим спробував забудувати це сакральне місце розважальними закладами, ми вийшли на захист. Саме після тих подій я приєднався до «Молодого фронту», а згодом став його лідером.

«Молодий фронт» — це національний рух, який тримається на трьох китах: білоруська мова, традиційні цінності та історична пам'ять. В умовах тотальної русифікації наша діяльність має екзистенційний характер. Уявіть: сьогодні лише 3-4% білорусів постійно спілкуються рідною мовою! За свою позицію я неодноразово проходив через адміністративні арешти та тиск спецслужб, що для активного білоруса, на жаль, є нормою життя.

— Якою була позиція вашої організації щодо російської агресії проти України, починаючи з 2014 року?

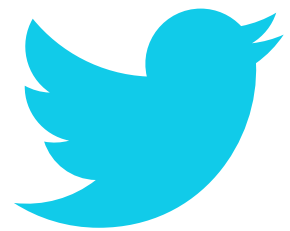
— У нас ніколи не було ілюзій. Ми чітко усвідомлювали, що анексія Криму та війна на Донбасі — це прояви російського імперіалізму. Позиція була однозначною: Україна є жертвою загарбницької війни і має право на захист.

Багато наших активістів поїхали на фронт ще до повномасштабного вторгнення. Серед них — Едуард Лобов, співголова «Молодого фронту». Він був професійним військовим, справжнім воїном і загинув у бою за Україну вже під час великої війни. Для нас це особиста трагедія і водночас приклад служіння.

— Як ви оцінюєте роль Олександра Лукашенка в цій війні? Чи є він самостійним гравцем?

— Лукашенко — прямий співучасник воєнних злочинів. Саме його «дозвіл» відкрив шлях російським колонам на Київську область у лютому 2022-го. Він надав усю інфраструктуру: аеродроми для злетів винищувачів, госпіталі для поранених окупантів, логістичні бази.

Проте він панічно боїться відправляти білоруську армію безпосередньо в бій. Він розуміє: масові «двохсоті» та зброя в руках нелояльних солдатів стануть кінцем його влади. Тому він маневрує: торгує політ'язнями, намагається задобрити Захід, щоб

послабити санкції, але водночас повністю залежить від Кремля. Без грошей і багнетів Путіна його режим розсиплеться за лічені тижні.

— Чи стали протести 2020 року «точкою неповернення» для нинішньої ситуації в регіоні?

— Безумовно. 2020-й став моментом національного пробудження. Режим тоді втримався лише завдяки звірчому насильству силовиків та прямій допомозі Кремля — від грошей до десанту російських пропагандистів та інструкторів. Після розгрому протестів тисячі людей були змушені тікати. Я теж емігрував, і щойно опинився в Україні — зрозумів, що мій шлях лежить на фронт.

Читайте також: **Диктатури в стані розпаду: порожнеча в Білорусі та мрії про незалежність Башкортостану**

— Ви брали безпосередню участь у бойових діях. Яким був цей досвід?

— Я командував групою спеціального призначення. Це був надзвичайно важкий шлях. Ми пройшли через пекло Бахмута. Там війна постає у своєму справжньому вигляді: без романтики, лише через піт, кров і щоденні втрати. Мої побратими гинули в мене на очах. Я сам отримав поранення. Це виснажує фізично й морально, але дає чітке розуміння, за що ми стоїмо.

— Чого, на вашу думку, бракувало для того, щоб участь білорусів у війні була масовішою?

— Стратегічною помилкою була відсутність єдиної Білоруської визвольної армії як окремого суб'єкта. Якби вдалося консолідувати всіх добровольців під одним командуванням із чіткою політичною програмою визволення Білорусі, масштаби залучення були б в рази більшими. Нам потрібна була політична рамка, яка б показувала: ми не просто допомагаємо сусідам, ми формуємо ядро армії майбутньої вільної Білорусі.

— Як білоруські добровольці сприймають українців і навпаки?

— Ми відчуваємо величезну повагу до української стійкості. Україна сьогодні — це Давид, який б'ється з ядерним Голіафом. Це приклад для всього світу і, перш за все, для нас. Нас об'єднує спільний ворог.

— Яким ви бачите майбутнє нашого регіону після закінчення війни?

— Перемога України створить унікальне вікно можливостей для Білорусі. Я є палким прихильником ідеї Балто-Чорноморського союзу — міцного об'єднання Польщі, Литви, Латвії, Естонії, України та демократичної Білорусі. Це має бути пояс безпеки та економічної співпраці, вільний від імперських зазіхань Москви. Ми сусіди з тисячолітньою спільною історією, і наше майбутнє — разом.

Читайте також: **Білоруський плацдарм 2026: Павло Усов про «тактичні» санкції США та стратегічний глухий кут Заходу щодо Росії**

— Що особисто для вас означає статус добровольця?

— Це питання честі. Росія — це ракова пухлина, яка не дасть спокою ні Києву, ні Мінську, поки її не зупинять. Бути добровольцем — значить битися за право Білорусі бути європейською, незалежною державою, а не провінцією імперії.

— Де ви сьогодні берете мотивацію продовжувати боротьбу?

— Моя мотивація — у стійкості України. Попри те, що значна частина територій під окупацією, попри щоденні обстріли, держава живе. Розвивається культура, звучить мова, суспільство гартується. Це надихає. Кожен відбитий штурм під Бахмутом чи Авдіївкою наближає день, коли Білорусь також скине кайдани.

Головне сьогодні — перемогти. Від цього залежить усе. Живе Білорусь! Слава Україні!

—

Розмовляв Валентин Деменко для «Аргумент»

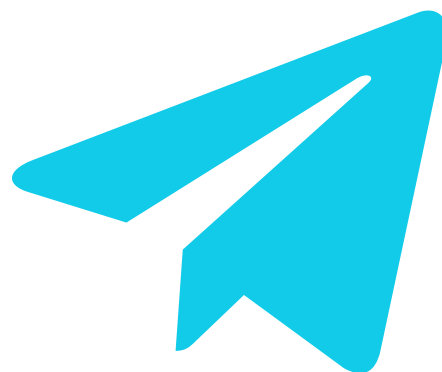
Читайте також:

- **Голоси Кавказу: ногайці прагнуть незалежності, а черкеси відновлюють історичну правду**
- **«Якщо полонений не може сказати двох слів білоруською — ставте до стінки, це москаль». Інтерв'ю з членом НВР «Вільна Білорусь»**
- **Імперія тріщить по швах: від Бурятії до Пскова — голоси тих, хто готує життя після Росії**
- **Торгівля людьми в обмін на калій: Чи справді Лукашенко готовий до діалогу із Заходом?**
- **Аїда Абдрахманова: «Боротьба за незалежність Татарстану — це виклик самій природі російської імперії»**
- **Лоботомія нації: чому інтелект став головним ворогом білоруського режиму**
- **"Лукашенко боягузливий за Януковича": Активіст Євген Афонагель — про помилки протестів-2020 та спільну перемогу**

Share 0

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

||

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

ВІДЕО

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com